

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 1To/16/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4614010115
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislav Libant
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4614010115.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Stanislava Libanta a členov senátu JUDr. Štefana Hrvolu a JUDr. Petra Kaňu, v trestnej veci proti obžalovanému O. I., pre prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 odsek 1 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 04.12.2014, č.k. 2T/52/2014-205, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 17. marca 2015, takto

rozhodol:

Podľa § 321 odsek 1 písmeno e/, f/, odsek 3 Trestného poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste a náhrade škody.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku u obžalovaného

O. I., nar. XX.XX.XXXX v I. nad I.,

trvale bytom Z., Q. XXX/XX,

podľa § 40 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona

u p ú š ť a od potrestania.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku obžalovanému ukladá povinnosť nahradiť poškodenému Ministerstvu vnútra SR so sídlom v Bratislave, Ul. Pribinova 2, IČO: XXXXXXXXXX, škodu vo výške 563,13 Eur (päťstošesťdesiattri eur a trinásť centov).

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Topoľčany (ďalej len „súd I. stupňa“) uznal obžalovaného O. I. za vinného pre prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 odsek 1 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že:

dňa 29.09.2013 približne o 21.20 hod. v obci Práznovce, okres Topoľčany, na hlavnej ceste v smere od obce Baštín do Topoľčian poškodil oproti idúce služobné motorové vozidlo patriace Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky továrenskej značky VW Golf, rezortné evidenčné číslo B-XXXXX tým spôsobom, že do čelného skla vozidla hodil nestotožnený predmet, v dôsledku čoho došlo k jeho prasknutiu v spodnej časti nad kapotou, čím poškodenému Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky so sídlom Bratislava,

ulica Pribinova č. 104909/2, IČO: XXXXXXXXXX podľa faktúry č. FV-4608/2013 zo dňa 30.10.2013 spôsobil škodu vo výške 563,13 eur.

Za to mu uložil podľa § 245 odsek 1 Trestného zákona, pri nezistení poľahčujúcej ani priťažujúcej okolnosti, postupom podľa § 38 odsek 2, § 56 odsek 1, 2 Trestného zákona a § 57 odsek 1 Trestného zákona peňažný trest vo výmere 400 eur.

Podľa § 57 odsek 2 Trestného zákona rozhodol, že vymožená suma peňažného trestu pripadá štátu.

Podľa § 57 odsek 3 Trestného zákona mu ustanovil pre prípad, že by výkon tohto trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiacov.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku mu uložil povinnosť poškodenému - Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky nahradiť spôsobenú škodu vo výške 563,13 eur s tým, že tohto poškodeného podľa § 288 odsek 2 Trestného poriadku so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný prostredníctvom obhajcu, a to písomným podaním z 15.12.2014, z obsahu ktorého vyplýva, že smeruje proti všetkým jeho výrokom.

Uviedol v ňom, že zo žalovaného prečinu sa necíti byť vinným. Orgány činné v trestnom konaní zadokumentovali skutok a takáto konštrukcia má za následok, že skutok sa mohol stať. V skutkovom dejí, ktorý sa popisuje v napadnutom rozhodnutí však chýba logické zdôvodnenie toho, že on mal do čelného skla vozidla hodiť nestotožnený predmet, v dôsledku čoho došlo údajne k jeho prasknutiu v spodnej časti pod kapotou. Jeho konanie však postráda akýkoľvek logický sled, nakoľko nemal absolútne žiadny dôvod súdom popísaným spôsobom poškodiť čelné sklo vozidla značky VW Golf. Po chodníku v obci Práznovce dňa 29.09.2013 vo večerných hodinách kráčal domov a po ceste ho míňalo viacero áut, ktoré sa pohybovali po vozovke. Žiadnemu z nich nevenoval pozornosť, prešiel po chodníku od centra obce až na jej koniec pomerne dlhý úsek. Prekvapilo ho, keď už vo svojom obydľí ho oslovili neznámi muži, ako neskôr zistil príslušníci Policajného zboru v civile, ktorí ho začali obviňovať z niečoho, čomu ani nerozumel. Udalosti, ktoré nasledovali, boli len výsledkom toho, že bol zadokumentovaný skutok, ktorý on nespáchal a necíti sa byť zaň vinným. Pokiaľ služobné vozidlo patriace Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky malo prasknuté čelné sklo v spodnej časti pod kapotou, toto nespochybňuje, avšak on túto škodu nespôsobil.

Navrhol preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok podľa § 321 odsek 1 písmeno a/, b/ Trestného poriadku zrušil a podľa § 322 odsek 1 Trestného poriadku vec vrátil súdu I. stupňa na nové konanie a rozhodnutie, prípadne aby ho podľa § 285 písmeno a/, c/ Trestného poriadku spod obžaloby oslobodil.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu obžalovaný vyhlásil, že sa priznáva k spáchaniu žalovaného činu a veľmi ho ľutujem. Zároveň sľubuje, že uhradí škodu, ktorú svojim činom spôsobil v sume 563,13 eur na adresu poškodeného. V rámci konečného návrhu prostredníctvom obhajcu navrhol, aby odvolací súd vyhodnotil jeho vyhlásenie tak, že by už samotné prejednanie veci pred súdom postačovalo na upustenie od potrestania. Zástupca krajského prokurátora navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou - obžalovaným - nezistiac dôvody na postup v zmysle § 316 odsek 1, 3 Trestného poriadku, preskúmal podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom neopomenul skúmať, či vec neobsahuje chyby odvolaním nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Trestného poriadku a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je sčasti dôvodné.

Súd I. stupňa vykonal dokazovanie zákonným spôsobom, zistil skutkový stav, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti (§ 2 odsek 10 Trestného poriadku) a dôkazy náležite vyhodnotil v súlade s § 2 odsek 12 Trestného poriadku. Zistený skutkový stav aj správne právne posúdil. V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s § 168 odsek 1 Trestného poriadku uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, preto odvolací súd v podrobnostiach odkazuje na vecne správne a logické odôvodnenie napadnutého rozsudku.

Obžalovaný zo spáchania žalovaného skutku bol usvedčený v podstatných okolnostiach zhodnými, logickými a nerozpornými výpoveďami svedkov A. E. a W. A. (členov posádky poškodeného motorového vozidla). Škoda na motorovom vozidle bola zistená listinnými dôkazmi predloženými poškodeným Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky a spoločnosťou vykonávajúcou výmenu čelného skla a s tým súvisiacich komponentov - Bayern Center s.r.o. (faktúry, potvrdenie o stornovaní pôvodnej faktúry). Pravdivosť výpovedí svedkov E. a A. nevyvrátil ani svedok U.. O. I. (syn obžalovaného), ktorý jednak nebol priamym svedkom inkriminovaného činu, pričom nepotvrdil ani skutočnosť uvádzanú obžalovaným o tom, že počul obsah rozhovoru medzi ním a svedkami E. a A.. Výpoveďami týchto svedkov napokon korešponduje aj priznanie sa obžalovaného učené na verejnom zasadnutí pred odvolacím súdom.

Súd I. stupňa preto správne rozhodol, keď obžalovaného uznal za vinného zo spáchania žalovaného skutku, nakoľko svojim konaním naplnil subjektívne aj objektívne znaky skutkovej podstaty prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 odsek 1 Trestného zákona.

Vo vzťahu k výroku o treste odvolací súd zohľadnil okolnosť priznania sa obžalovaného na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní. Obžalovaný súčasne vyjadril ochotu dobrovoľne uhradiť poškodenému žalovaným činom spôsobenú škodu. Na tom základe dospel odvolací súd k záveru, že obžalovaný napokon svojim prejavom v rámci odvolacieho konania naplnil podmienky uvedené v § 40 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona, podľa ktorého od potrestania páchatel'a prečinu, ak ním nebola spôsobená smrť alebo ťažká ujma na zdraví, možno upustiť, ak páchatel' priznal spáchanie prečinu, jeho spáchanie ľutuje a prejavuje účinnú snahu po náprave a ak vzhľadom na povahu spáchaného prečinu a na doterajší život páchatel'a možno dôvodne očakávať, že už samotné prejednanie veci pred súdom postačí na jeho nápravu.

Pri posudzovaní splnenia podmienok na upustenie od potrestania okrem priznania sa obžalovaného a oľutovania spáchaného prečinu, prihliadal odvolací súd tak na okolnosti prípadu, ako aj na osobné pomery obžalovaného.

Osobitne prihliadol na nižšiu závažnosť spáchaného prečinu (hoci táto je vyššia ako nepatrná v zmysle § 10 odsek 2 Trestného zákona), jeho následok - výšku spôsobenej škody nenadmerne presahujúcej škodu malú (§ 125 odsek 1 Trestného zákona) a pohnútku obžalovaného (reakcia na oslnenie diaľkovými svetlami predmetného vozidla).

Z povahy súdeného prečinu je zrejmé, že konanie obžalovaného bolo podmienené aktuálnou situáciou a šlo v podstate o skratové, afektové konanie z jeho strany. Záver o tom, že šlo o ojedinelý exces v jeho správaní, korešponduje s tým, že doposiaľ nemá záznam v registri trestov.

Z uvedeného dôvodu odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil vo výroku o treste podľa § 321 odsek 1 písmeno e/ Trestného poriadku a sám rozhodol podľa § 40 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona o upustení od potrestania obžalovaného, nakoľko má za to, že už samotné prejednanie veci pred súdom postačí na jeho nápravu.

Výrok o náhrade škody odvolací súd zrušil postupom podľa § 321 odsek 1 písmeno f/ Trestného poriadku z dôvodu, že hoci súd poškodenému Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku správne priznal nárok na náhradu škody vo výške 563,13 eur, nesprávne rozhodol

v časti výroku, ktorým poškodeného so zvyškom uplatneného nároku na náhradu škody podľa § 288 odsek 2 Trestného poriadku odkázal na občianske súdne konanie.

Poškodený si v prípravnom konaní riadne a včas uplatnil uvedený nárok vo výške 490,84 eur. Na hlavnom pojednávaní tento nárok korigoval tak, že si ho uplatnil vo výške 563,13 eur (písomným podaním zo 06.10.2014 - čl. 175) a na nároku v tejto výške zotrval až do skončenia hlavného pojednávania - zástupca poškodeného zopakoval uplatnenie nároku v tejto výške aj v rámci záverečnej reči (čl. 199). Pokiaľ teda súd I. stupňa priznal poškodenému nárok na náhradu škody v plnom rozsahu, neexistoval dôvod pre odkázanie poškodeného so zvyškom uplatneného nároku na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Odvolací súd uvedenú formálnu chybu v odvolacom konaní napravil tak, že po zrušení výroku o náhrade škody napadnutého rozsudku sám poškodenému podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku priznal uplatnený nárok vo výške 563,13 eur.

Na základe vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.